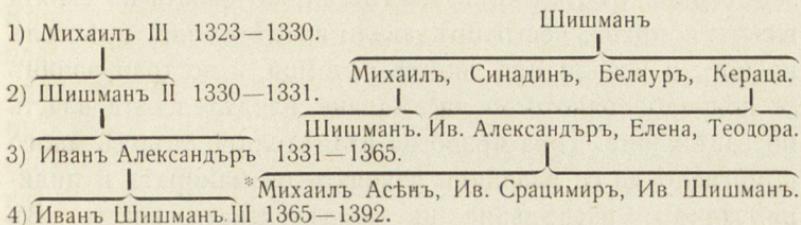

били еднакви. Симеоновата българска държава била покорена отъ византийците, а пъкъ Александровата станала плячка на турците.

VII. Династия Видински Шишмановци.

Отъ казаното до тукъ ясно се установява, че българскиятъ владѣтелски прѣстолъ не билъ достѣпенъ за всѣки, който разполагалъ съ груба сила или съ други срѣдства, но напротивъ той се приемалъ по единъ строго опрѣдѣленъ редъ и възъ основа на извѣстни правни правила, които възможно е писмено да не сѫ били узаконени, но въпрѣки това, тѣ били осветени отъ народнитѣ обичай и затова строго се пазѣли и изпълнявали. Тѣхното нарушение винаги прѣдизвиквало династични борби, междуособици и вѫтрѣшни раздори, които обезсилвали българската държава и я докарвали до пропастъ. Отъ този кратъкъ прѣгледъ сѫщеврѣменно се установява, че владѣтелската власть въ старата българска държава се наслѣдвали индивидуално възъ основа закона за майората само отъ мжжитѣ потомци на царствуещия български владѣтель. Ако той нѣмалъ мжжки потомци, въ такъвъ случай наслѣдвали неговите братя, братовчеди и другите му близки роднини. Тѣзи принципи ясно се излагатъ и въ българскиятѣ църковни хрисовули⁶⁶.

⁶⁶ Орѣховски хрисовулъ 41—42 „иж и по съмѣрти црѣва ми хто бѫде наслѣдникъ црѣвъ ми или ѿ возлюбенныхъ дѣтей црѣва ми, или